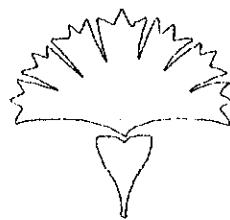

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

αρ. φύλλου 101

Δεκέμβριος 2004

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7ος όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr , ιστοσελίδα www.aske.gr

ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΖΗΜΙΑ ΗΓΕΣΙΑ

Μπροστά σε τεράστια προβλήματα

Τη στιγμή που τα μεγάλα εθνικά και οικονομικά προβλήματα γιγαντώνονται (βλ. άλλες στήλες), η πολιτική ηγεσία, κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση, αποδεικνύεται ανεπαρκής ή και επικίνδυνη, καθώς είναι εξαρτημένη (έστω όχι με τον ίδιο τρόπο και στον ίδιο βαθμό) από τους διαπλεκόμενους επιχειρηματίες και (μαζί μ' αυτούς) από ξένα κέντρα, που της υπαγορεύουν την πολιτική της.

Η εξάρτηση μεταφέρει στην Ελλάδα και τις συγκρούσεις συμφερόντων των ξένων, που ενισχύονται από τις επιδιώξεις των εδώ μεσαζόντων. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. είναι φυσικό να ταλανίζεται από τις συγκρούσεις αυτές, αφού και ο πρόεδρός της παρακολουθεί άβουλος όσα γίνονται γύρω του. Άλλες συγκρούσεις εκδηλώνονται ως εσωκομματικές, πχ. η επίθεση Μεϊμαράκη (συγκρότημα Κόκκαλη) κατά υπουργών, επεισόδια στο συνέδριο της νεολαίας ΠΑΣΟΚ. Άλλες ως συγκρούσεις της Ν.Δ. με το ΠΑΣΟΚ (εξοπλιστικά κλπ.).

Τα περισσότερα και ισχυρότερα ΜΜΕ συμπεριφέρονται σαν να μην αναγνωρίζουν την κυβέρνηση, απαιτώντας την επαναφορά στην προ της 7/3/04 τάξη (ή αταξία;) πραγμάτων,
(συνέχεια στη σελ.3)

“ΑΠΟΓΡΑΦΗ”: για να ξεγνάμε τα χειρότερα

Το ΠΑΣΟΚ είχε αναγάγει σε επιστήμη την απόκρυψη των ελλειμάτων, για να παραπλανά ότι η Ελλάδα είναι ισχυρή χώρα. Είχε ανοίξει πάνω από 100 ειδικούς λογαριασμούς, οι οποίοι δεν εμφανίζονταν στον προϋπολογισμό κι έτσι μαγείρευαν όπως ήθελαν τα δημόσια οικονομικά.

Η Ν.Δ. προφανώς, γνώριζε άριστα τι γινόταν. Άλλωστε αυτό έγινε και δημόσια γνωστό σε σχετική ερώτηση στη Βουλή του τότε βουλευτή του ΣΥΝ Π. Λαφαζάνη. Παρ' όλ' αυτά η Ν.Δ δεν εφείσθη προεκλογικών υποσχέσεων για παροχές.

Ασφαλώς είναι σωστό στον προϋπολογισμό να εμφανίζεται η πραγματική εικόνα των δημόσιων οικονομικών, ώστε να γνωρίζει ο ελληνικός λαός την πραγματικότητα. Η απογραφή, λοιπόν, έπρεπε να γίνει. Η κυβέρνηση όμως τη χρησιμοποίησε, για να μεταθέσει στο αόριστο μέλλον την εκπλήρωση των υποσχέσεών της, να δημιουργήσει κλίμα αποδοχής για τα χειρότερα που έρχονται και να επιφύγει στο ΠΑΣΟΚ την ευθύνη για την οικονομική κατάσταση.

Απογραφή και ΟΝΕ

Το ΠΑΣΟΚ ισχυρίζεται ότι η οικονομία
(συνέχεια στη σελ. 7)

Με απαράδεκτο ψευδώνυμο αναγνώριση των Σκοπίων από τις ΗΠΑ

Η κυβέρνηση Μπους, την επόμενη μέρα της επανεκλογής της και πριν καν ολοκληρωθεί η καταμέτρηση των ψήφων(!!), στις 4/11/2004, αναγνώρισε το κράτος των Σκοπίων με το ψευδώνυμο «Δημοκρατία της Μακεδονίας», αφού την προηγουμένη είχε εισπράξει ένα μεγάλο μέρος από τις ψήφους της ελληνικής ομογένειας. Αν τις εκλογές κέρδιζε το Δημοκρατικό Κόμμα, δε θα ήταν καλύτερα τα πράγματα (ο Σόρος ήταν από τους ισχυρότερους χρηματοδότες του Κέρι).

Η αμερικανική αναγνώριση ήταν ένα καθαρό πραξικόπεμπα, αφού υποτίθεται ότι στα πλαίσια του ΟΗΕ συνεχίζοταν η συζήτηση μεταξύ Αθήνας και Σκοπίων για την αναζήτηση κοινά αποδεκτής λύσης. Αυτή η διαδικασία επιβλήθηκε από την Ενδάμεστη Συμφωνία, στην οποία οδηγήθηκαν οι δύο κυβερνήσεις ύστερα από απαίτηση των ίδιων των Αμερικανών (με προφανή σκοπό να απαλλάξουν το προτεκτοράτο τους από το ελληνικό εμπάργκο)! Το επιχείρημα ότι έσπευσαν να προλάβουν το δημοψήφισμα, με το οποίο

(συνέχεια στη σελ 2)

Καλές
γιορτές
και
ευενδιασμένο
χρόνο
άτεος

2005

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Η Σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε. στο Λάακεν το 2001 αποφάσισε τη συγκρότηση ενός σώματος, της «Συνέλευσης για το μέλλον της Ευρώπης», με εκπροσώπους των εθνικών κυβερνήσεων, των εθνικών κοινοβουλίων, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής (Commission). Η Συνέλευση αυτή είχε ως εντολή την «επεξεργασία εναλλακτικών προτάσεων για ορισμένα από τα μεγάλα ζητήματα της ευρωπαϊκής ενοποίησης». Όμως, υπερβαίνοντας αυθαίρετα (με την ενθάρρυνση των Μεγάλων της Ε.Ε.) την εντολή της, εκπόνησε τελικά και ταχύτατα ένα ενιαίο κείμενο με σαφή χαρακτηριστικά Συντάγματος.

Και μόνο αυτό θα αρκούσε, για να χαρακτηριστεί ολόκληρο το εγχείρημα. Απουσία προβληματισμού, διαλόγου, ενημέρωσης των λαών, συμμετοχής των λαών στις αποφάσεις που σφραγίζουν το μέλλον τους, κοντολογής παντελής έλλειψη, αν όχι περιφρόνηση, της ουσίας της Δημοκρατίας.

Το σχέδιο της Συνέλευσης αυτής υποβλήθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης (Ιούνιος 2003), το οποίο και το αποδέχτηκε ως βάση για μελλοντικές διαπραγματεύσεις. Η Διακυβερνητική Διάσκεψη της Ρώμης (Οκτώβριος 2003) δεν ενέκρινε το προσχέδιο αυτό, αλλά, μετά από μυστικές διαβούλευσεις των Μεγάλων της Ε.Ε., το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελών (Ιούνιος 2004) υιοθέτησε, με κάποιες τροποποιήσεις στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων το Σχέδιο και ήδη αυτό έχει περάσει στο στάδιο της επικύρωσης από τα κράτη μέλη.

Από τα παραπάνω προκύπτει ένα καίριο ερώτημα: έχει νόημα μια συζήτηση για το περιεχόμενο και τα γενικά χαρακτηριστικά του; Κι αυτό εν όψει και της βεβαιότητας ότι στην Ελλάδα δε θα τεθεί υπό έγκριση σε δημοψήφισμα (ακόμη άλλωστε δεν έχει θεσπιστεί η διαδικασία για τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων, όπως απαιτεί το Σύνταγμά μας του 2001!), γιατί «τέτοια σοβαρά θέματα δεν μπορεί να γίνονται αντικείμενο οχλοκρατικών εκδηλώσεων»(!), όπως δήλωσε προκλητικά το 1992 ο Τσοχατζόπουλος, με αφορμή πρόταση δημοψηφίσματος για αποδοχή ή όχι της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Επειδή, όμως, στο άρθρο I-60 του Σχεδίου αυτού προβλέπεται ότι «κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να αποχωρήσει από την Ένωση, σύμφωνα με τους εσωτερικούς

συνταγματικούς του κανόνες», καλό θα είναι να αποκτήσουμε γνώση από τι δεσμά της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής μας πρέπει να απαλλαγούμε. Ας αναφέρουμε κάποια σημαντικά άρθρα:

Άρθρο I-6: «Το Σύνταγμα και οι κανόνες δικαίου που θεσπίζονται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ... υπερισχύουν του δικαίου των κρατών μελών». Ποιος θα είναι πλέον ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων και πώς θα ασκούνται τα δημοκρατικά δικαιώματα των λαών;

Άρθρο I-3: «Η Ένωση εργάζεται για τη βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης, με γνώμονα την ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη ... την άκρως ανταγωνιστική οικονομία της αγοράς ...». Δεν εξηγεί πώς μια «άκρως ανταγωνιστική οικονομία της αγοράς» μπορεί να είναι κοινωνική!

Στο ίδιο άρθρο: «Η Ένωση συμβάλλει στην ειρήνη ... στο ελεύθερο εμπόριο ... και στην αυστηρή τήρηση και ανάπτυξη του διεθνούς δικαίου και, ιδίως, στο σεβασμό των αρχών του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών»!! Πώς το ελεύθερο εμπόριο θα είναι δίκαιο και πώς συμβιβάζεται η τήρηση του διεθνούς δικαίου με τις τουρκικές προκλήσεις, που αποδέχεται η Ε.Ε., και με την υποστήριξη του σχεδίου Ανάν; Η συμβολή στην ειρήνη θα γίνεται με τον ίδιο τρόπο που έγινε κατά τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας; Όταν, μάλιστα, «τα κράτη μέλη υποστηρίζουν ενεργά και ανεπιφύλακτα την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας» (άρθρο III-294), η οποία ως γνωστόν υπαγορεύεται από τις ΗΠΑ;

Άρθρο III-185: «Πρωταρχικός στόχος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών ... Το Ε.Σ.Κ.Τ. ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της ανοικτής οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό...». Έτσι κατοχυρώνεται πλήρως η πλέον στυγνή εκδοχή του νεοφιλελευθερισμού.

Άρθρο III-186: «Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει την έκδοση τραπεζογραμμάτων ευρώ ... τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν κέρματα ευρώ, η ποσότητα των οποίων τελεί υπό την έγκριση της Ε.Κ.Τ....»

Κι αν τελειώσουν και τα τραπεζογραμμάτια (χαρτονομίσματα) και τα κέρματα, τι θα κάνουν τα κράτη μέλη;

Τι είδους «άρφα» αναδύεται από αυτή την πρώτη μικρή σταχυολόγηση;

ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ ΘΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ :

Καθημερινά βιώνουμε μια κατάσταση, που είναι συνέπεια της πολιτικής των εκσυγχρονιστών του ΠΑΣΟΚ και της σημερινής κυβέρνησης της Ν.Δ.. Οι σημερινοί κυβερνώντες κατακεραύνων την κυβέρνηση Σημίτη για την ακρίβεια, την ανεργία, την απελπιστική κατάσταση στην υγεία, την υποβαθμισμένη παιδεία. Σήμερα όλοι αυτοί οι τομείς έχουν επιδεινωθεί. Πώς θα μπορούσε να υπάρξει βελτίωση, όταν και οι δύο κυβερνήσεις ακολουθούν κατά γράμμα τις εντολές του ξένου μεγάλου κεφαλαίου μέσω της ΕΕ;

Οι αγρότες υποφέρουν, βλέποντας τα προϊόντα τους να σαπίζουν στα χωράφια ή στις αποθήκες, ενώ κάνουμε εισαγωγές των ίδιων προϊόντων, αμφίβολης ποιότητας, από τρίτες χώρες. Η κυβέρνηση του Καραμανλή πήρε μέτρα για το τεράστιο πρόβλημα των αγροτικών δανείων, που, με τα πανωτόκια και τις αυθαιρεσίες των τραπεζών, είχαν φέρει τους αγρότες σε απόγνωση. Όμως και πάλι ο αγρότης παραμένει ανυπεράσπιστος στα παιχνίδια των εμπόρων, στον αθέμιτο ανταγωνισμό και στα στοιχεία της φύσης, που υποβαθμίζουν ή καταστρέφουν την παραγωγή του. Την ίδια στιγμή οι μεγάλες χώρες της Βόρειας Ευρώπης ενισχύουν και προστατεύουν την παραγωγή τους, όχι μόνο την αγροτική, αλλά και την βιομηχανική.

Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις αδυνατούν να συναγωνιστούν τους ευρωπαϊκούς κολοσσούς και τα πολυκαταστήματα. Έτσι η επιδημία των πτωχεύσεων, των ακάλυπτων επιταγών και των δανείων επιβίωσης έχει διογκωθεί απίστευτα, με συνέπειες την αβεβαιότητα στην αγορά, την εκτίναξη της ανεργίας, την ανασφάλεια των εργαζομένων, την ανέχεια των συνταξιούχων και των μισθωτών με χαμηλό εισόδημα.

Τα καρτέλ των μεγάλων Super Market και πολυκαταστημάτων, που προστατεύονται από την ΕΕ, σε συνεννόηση με τις βιομηχανίες τροφίμων, ανεβάζουν ανεξέλεγκτα τις τιμές. Οι εταιρίες πετρελαίου ξέρουν να προσαρμόζουν τις τιμές τους, μόνο όταν αυτές ανεβαίνουν. Η κυβέρνηση υποκριτικά νίπτει τας χείρας της και μας προσφέρει θυσία στον Μολώχ της ελεύθερης αγοράς.

Δυστυχώς τα χειρότερα δεν έχουν έρθει ακόμα. Έχουμε γίνει όμηροι αυτής της κατάστασης. Οι εργοδότες εκμεταλλεύονται την ανεργία, προσφέρουν εργασία, δίνοντας εξευτελιστικές αμοιβές. Ο λαός ψάχνει να βρει φτηνές λύσεις: Αμφίβολης ποιότητας και θρεπτικής αξίας φτηνά τρόφιμα. Κινέζικα ρούχα και παπούτσια χαμηλής τιμής. Έτσι όμως ανακυκλώνεται το πρόβλημα, γιατί πλήγονται οι ελληνικές παραγωγικές επιχειρήσεις, που, για να επιβιώσουν, καταφεύγουν στην Βουλγαρία και τα Σκόπια, προς αναζήτηση φτηνής εργασίας.

Μοναδική διέξοδος από αυτή την κρίση είναι μία ανεξάρτητη οικονομική εθνική πολιτική,

που μόνο εκτός Ε.Ε. μπορεί να ασκηθεί, με στόχο την ευημερία της κοινωνίας και όχι τη συσσώρευση του πλούτου από τους ισχυρούς.

Προϋπολογισμός: όλα για τους επιχειρηματίες

Οι φοροελαφρύνσεις των 400 εκ. ευρώ, που προβλέπονται στο νέο Προϋπολογισμό, φαίνονται λίγες στους επιχειρηματίες και στους βιομήχανους. Θέλουν ακόμη "ν' ανοίξει" το ασφαλιστικό, ώστε να πληρώνουν λιγότερες, ίσως και καθόλου, ασφαλιστικές εισφορές. Να παραγραφούν οι οφειλές τους στα ασφαλιστικά ταμεία. Για "φθίνουσα ανάπτυξη" και "χαμένη ευκαιρία" μίλησε ο πρόεδρος του ΣΕΒ.

Η ελληνική (τρόπος του λέγειν) αστική τάξη έτσι έχει μάθει. Να πληρώνουν όλοι οι άλλοι και αυτή μέσω του κράτους να εισπράττει και να μην επενδύει παραγωγικά. Επιχειρηματίες να επιδοτούνται και μετά να κλείνουν τις επιχειρήσεις ή, στην καλύτερη περίπτωση, να πηγαίνουν στη Βουλγαρία ή στα Σκόπια.

Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι καλούνται να πληρώσουν τους επιχειρηματίες, μια και στον προϋπολογισμό προβλέπεται ότι θα τους παρακρατηθούν 350 εκ. ευρώ περισσότερα απ' όσα το 2004. Αυξήσεις μόνο λόγω πληθωρισμού και καμμία άλλη ούτε από τις προεκλογικές υποσχέσεις (π.χ. πολύτεκνοι με 3 παιδιά).

Η συνεστίαση του ΑΣΚΕ

Στις 16/10 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στα γραφεία μας η ετήσια συνεστίαση του ΑΣΚΕ.

Στις ομιλίες τους ο Σ. Στενός αναφέρθηκε στη σημερινή πολιτική κατάσταση και ο Ν. Καργόπουλος στην ιστορία και την προοπτική του ΑΣΚΕ. Ιδιαίτερο τόνο έδωσε φέτος η γεοδαιμία μας, με το Ζωντανό μουσικό πρόγραμμα που μας προσέφερε. Επίσης συγκεντρώθηκε ένα σημαντικό χρηματικό ποσό, με το οποίο καλύψαμε ένα μέρος από τα χρέη μας.

Η επόμενη συνάντηση θα γίνει στις αρχές του νέου έτους, για το κόψιμο της πίτας.

Τα οικονομικά του ΑΣΚΕ

Συνεχίζεται η προσπάθεια για την περαιτέρω εξόφληση των χρεών μας, που θα μας επιτρέψει να κινηθούμε με περισσότερη άνεση στο μέλλον.

Με τα σημερινά δεδομένα και το ρυθμό εξόφλησης των χρεών μας δεν είναι δυνατό, δυστυχώς, να σκεπτόμαστε καν συμμετοχή σε ενδεχόμενες εκλογές την άνοιξη, κάτι που θα είναι αρνητικό, δεδομένης της συνεχώς αυξανόμενης απήχησης που έχει το ΑΣΚΕ και της μικρής, αλλά σημαντικής για μας, οργανωτικής ανάπτυξης που εμφανίζεται.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Η Σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε. στο Λάακεν το 2001 αποφάσισε τη συγκρότηση ενός σώματος, της «Συνέλευσης για το μέλλον της Ευρώπης», με εκπροσώπους των εθνικών κυβερνήσεων, των εθνικών κοινοβουλίων, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής (Commission). Η Συνέλευση αυτή είχε ως εντολή την «επεξεργασία εναλλακτικών προτάσεων για ορισμένα από τα μεγάλα ζητήματα της ευρωπαϊκής ενοποίησης». Όμως, υπερβαίνοντας αυθαίρετα (με την ενθάρρυνση των Μεγάλων της Ε.Ε.) την εντολή της, εκπόνησε τελικά και ταχύτατα ένα ενιαίο κείμενο με σαφή χαρακτηριστικά Συντάγματος.

Και μόνο αυτό θα αρκούσε, για να χαρακτηριστεί ολόκληρο το εγχείρημα. Απονοία προβληματισμού, διαλόγου, ενημέρωσης των λαών, συμμετοχής των λαών στις αποφάσεις που σφραγίζουν το μέλλον τους, κοντολογής παντελής έλλειψη, αν όχι περιφρόνηση, της ουσίας της Δημοκρατίας.

Το σχέδιο της Συνέλευσης αυτής υποβλήθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης (Ιούνιος 2003), το οποίο και το αποδέχτηκε ως βάση για μελλοντικές διαπραγματεύσεις. Η Διακυβερνητική Διάσκεψη της Ρώμης (Οκτώβριος 2003) δεν ενέκρινε το προσχέδιο αυτό, αλλά, μετά από μυστικές διαβούλεύσεις των Μεγάλων της Ε.Ε., το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελών (Ιούνιος 2004) νιοθέτησε, με κάποιες τροποποιήσεις στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων το Σχέδιο και ήδη αυτό έχει περάσει στο στάδιο της επικύρωσης από τα κράτη μέλη.

Από τα παραπάνω προκύπτει ένα καίριο ερώτημα: έχει νόημα μια συζήτηση για το περιεχόμενο και τα γενικά χαρακτηριστικά του; Κι αυτό εν όψει και της βεβαιότητας ότι στην Ελλάδα δε θα τεθεί υπό έγκριση σε δημοψήφισμα (ακόμη άλλωστε δεν έχει θεσπιστεί η διαδικασία για τη διεξαγωγή δημοψήφισμάτων, όπως απαιτεί το Σύνταγμά μας του 2001!), γιατί «τέτοια σοβαρά θέματα δεν μπορεί να γίνονται αντικείμενο οχλοκρατικών εκδηλώσεων»(!), όπως δήλωσε προκλητικά το 1992 ο Τσοχατζόπουλος, με αφορμή πρόταση δημοψηφίσματος για αποδοχή ή όχι της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Επειδή, όμως, στο άρθρο I-60 του Σχεδίου αυτού προβλέπεται ότι «κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να αποχωρήσει από την Ένωση, σύμφωνα με τους εσωτερικούς

συνταγματικούς του κανόνες», καλό θα είναι να αποκτήσουμε γνώση από τι δεσμά της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής μας πρέπει να απαλλαγούμε. Ας αναφέρουμε κάποια σημαντικά άρθρα:

Άρθρο I-6: «Το Σύνταγμα και οι κανόνες δικαίου που θεσπίζονται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ... υπερισχύουν του δικαίου των κρατών μελών». Ποιος θα είναι πλέον ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων και πώς θα ασκούνται τα δημοκρατικά δικαιώματα των λαών;

Άρθρο I-3: «Η Ένωση εργάζεται για τη βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης, με γνώμονα την ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη ... την άκρως ανταγωνιστική οικονομία της αγοράς ...». Δεν εξηγεί πώς μια «άκρως ανταγωνιστική οικονομία της αγοράς» μπορεί να είναι κοινωνική!

Στο ίδιο άρθρο: «Η Ένωση συμβάλλει στην ειρήνη ... στο ελεύθερο εμπόριο ... και στην αυστηρή τήρηση και ανάπτυξη του διεθνούς δικαίου και, ιδίως, στο σεβασμό των αρχών του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών»!! Πώς το ελεύθερο εμπόριο θα είναι δίκαιο και πώς συμβιβάζεται η τήρηση του διεθνούς δικαίου με τις τουρκικές προκλήσεις, που αποδέχεται η Ε.Ε., και με την υποστήριξη του σχεδίου Ανάν; Η συμβολή στην ειρήνη θα γίνεται με τον ίδιο τρόπο που έγινε κατά τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας; Όταν, μάλιστα, «τα κράτη μέλη υποστηρίζουν ενεργά και ανεπιφύλακτα την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας» (άρθρο III-294), η οποία ως γνωστόν υπαγορεύεται από τις ΗΠΑ;

Άρθρο III-185: «Πρωταρχικός στόχος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπέζων είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών ... Το Ε.Σ.Κ.Τ. ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της ανοικτής οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό...». Έτσι κατοχυρώνεται πλήρως η πλέον στυγνή εκδοχή του νεοφιλελευθερισμού.

Άρθρο III-186: «Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει την έκδοση τραπεζογραμμάτων ευρώ ... τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν κέρματα ευρώ, η ποσότητα των οποίων τελεί υπό την έγκριση της Ε.Κ.Τ....»

Κι αν τελειώσουν και τα τραπεζογραμμάτια (χαρτονομίσματα) και τα κέρματα, τι θα κάνουν τα κράτη μέλη;

Τι είδους «άρωμα» αναδύεται από αυτή την πρώτη μικρή σταχυολόγηση;

ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ ΘΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ :

Καθημερινά βιώνουμε μια κατάσταση, που είναι συνέπεια της πολιτικής των εκσυγχρονιστών του ΠΑΣΟΚ και της σημερινής κυβέρνησης της Ν.Δ.. Οι σημερινοί κυβερνώντες κατακεραύνων την κυβέρνηση Σημίτη για την ακρίβεια, την ανεργία, την απελτιστική κατάσταση στην υγεία, την υποβαθμισμένη παιδεία. Σήμερα όλοι αυτοί οι τομείς έχουν επιδεινωθεί. Πώς θα μπορούσε να υπάρξει βελτίωση, όταν και οι δυο κυβερνήσεις ακολουθούν κατά γράμμα τις εντολές του ξένου μεγάλου κεφαλαίου μέσω της ΕΕ;

Οι αγρότες υποφέρουν, βλέποντας τα προϊόντα τους να σαπίζουν στα χωράφια ή στις αποθήκες, ενώ κάνουμε εισαγωγές των ίδιων προϊόντων, αμφίβολης ποιότητας, από τρίτες χώρες. Η κυβέρνηση του Καραμανλή πήρε μέτρα για το τεράστιο πρόβλημα των αγροτικών δανείων, που, με τα πανωτόκια και τις αυθαιρεσίες των τραπεζών, είχαν φέρει τους αγρότες σε απόγνωση. Όμως και πάλι ο αγρότης παραμένει ανυπεράσπιστος στα παιχνίδια των εμπόρων, στον αθέμιτο ανταγωνισμό και στα στοιχεία της φύσης, που υποβαθμίζουν ή καταστρέφουν την παραγωγή του. Την ίδια στιγμή οι μεγάλες χώρες της Βόρειας Ευρώπης ενισχύουν και προστατεύουν την παραγωγή τους, όχι μόνο την αγροτική, αλλά και την βιομηχανική.

Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις αδυνατούν να συναγωνιστούν τους ευρωπαϊκούς κολοσσούς και τα πολυκαταστήματα. Έτσι η επιδημία των πτωχεύσεων, των ακάλυπτων επιταγών και των δανείων επιβίωσης έχει διογκωθεί απίστευτα, με συνέπειες την αβεβαιότητα στην αγορά, την εκτίναξη της ανεργίας, την ανασφάλεια των εργαζομένων, την ανέχεια των συνταξιούχων και των μισθωτών με χαμηλό εισόδημα.

Τα καρτέλ των μεγάλων Super Market και πολυκαταστημάτων, που προστατεύονται από την ΕΕ, σε συνεννόηση με τις βιομηχανίες τροφίμων, ανεβάζουν ανεξέλεγκτα τις τιμές. Οι εταιρίες πετρελαίου ξέρουν να προσαρμόζουν τις τιμές τους, μόνο όταν αυτές ανεβαίνουν. Η κυβέρνηση υποκριτικά νίπτει τας χείρας της και μας προσφέρει θυσία στον Μολώχ της ελεύθερης αγοράς.

Δυστυχώς τα χειρότερα δεν έχουν έρθει ακόμα. Έχουμε γίνει όμηροι αυτής της κατάστασης. Οι **εργοδότες** εκμεταλλεύονται την ανεργία, προσφέρουν εργασία, δίνοντας εξευτελιστικές αμοιβές. Ο λαός ψάχνει να βρει φτηνές λύσεις: Αμφίβολης ποιότητας και θρεπτικής αξίας φτηνά τρόφιμα. Κινέζικα ρούχα και παπούτσια χαμηλής τιμής. Έτσι όμως ανακυκλώνεται το πρόβλημα, γιατί πλήγονται οι ελληνικές παραγωγικές επιχειρήσεις, που, για να επιβιώσουν, καταφέυγουν στην Βουλγαρία και τα Σκόπια, προς αναζήτηση φτηνής εργασίας.

Μοναδική διέξοδος από αυτή την κρίση είναι μία ανεξάρτητη οικονομική εθνική πολιτική,

που μόνο εκτός Ε.Ε. μπορεί να ασκηθεί, με στόχο την ευημερία της κοινωνίας και όχι τη συσσώρευση του πλούτου από τους ισχυρούς.

Προϋπολογισμός: όλα για τους επιχειρηματίες

Οι φοροελαφρύνσεις των 400 εκ. ευρώ, που προβλέπονται στο νέο Προϋπολογισμό, φαίνονται λίγες στους επιχειρηματίες και στους βιομήχανους. Θέλουν ακόμη "ν' ανοίξει" το ασφαλιστικό, ώστε να πληρώνουν λιγότερες, ίσως και καθόλου, ασφαλιστικές εισφορές. Να παραγραφούν οι οφειλές τους στα ασφαλιστικά ταμεία. Για "φθίνουσα ανάπτυξη" και "χαμένη ευκαιρία" μίλησε ο πρόεδρος του ΣΕΒ.

Η ελληνική (τρόπος του λέγειν) αστική τάξη έτσι έχει μάθει. Να πληρώνουν όλοι οι άλλοι και αυτή μέσω του κράτους να εισπράττει και να μην επενδύει παραγωγικά. Επιχειρηματίες να επιδοτούνται και μετά να κλείνουν τις επιχειρήσεις ή, στην καλύτερη περίπτωση, να πηγαίνουν στη Βουλγαρία ή στα Σκόπια.

Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι καλούνται να πληρώσουν τους επιχειρηματίες, μια και στον προϋπολογισμό προβλέπεται ότι θα τους παρακρατήσουν 350 εκ. ευρώ περισσότερα απ' όσα το 2004. Αυξήσεις μόνο λόγω πληθωρισμού και καμμία άλλη ούτε από τις προεκλογικές υποσχέσεις (π.χ. πολύτεκνοι με 3 παιδιά).

Η συνεστίαση του ΑΣΚΕ

Στις 16/10 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στα γραφεία μας η ετήσια συνεστίαση του ΑΣΚΕ.

Στις ομιλίες τους ο Σ. Στενός αναφέρθηκε στη σημερινή πολιτική κατάσταση και ο Ν. Καργόπουλος στην ιστορία και την προοπτική του ΑΣΚΕ. Ιδιαίτερο τόνο έδωσε φέτος η γεοδαιμία μας, με το ζωντανό μουσικό πρόγραμμα που μας προσέφερε. Επίσης συγκεντρώθηκε ένα σημαντικό χρηματικό ποσό, με το οποίο καλύψαμε ένα μέρος από τα χρέη μας.

Η επόμενη συνάντηση θα γίνει στις αρχές του νέου έτους, για το κόψιμο της πίτας.

Τα οικονομικά του ΑΣΚΕ

Συνεχίζεται η προσπάθεια για την περαιτέρω εξόφληση των χρεών μας, που θα μας επιτρέψει να κινηθούμε με περισσότερη άνεση στο μέλλον.

Με τα σημερινά δεδομένα και το ρυθμό εξόφλησης των χρεών μας δεν είναι δυνατό, δυντυχώς, να σκεπτόμαστε καν συμμετοχή σε ενδεχόμενες εκλογές την άνοιξη, κάτι που θα είναι αρνητικό, δεδομένης της συνεχώς αυξανόμενης απήχησης που έχει το ΑΣΚΕ και της μικρής, αλλά σημαντικής για μας, οργανωτικής ανάπτυξης που εμφανίζεται.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι εκλογές στις ΗΠΑ στις 2 Νοεμβρίου δεν ήταν όπως οι προηγούμενες.. Η ανάδειξη του “πολέμου κατά της τρομοκρατίας” ως αμερικανικού στρατηγικού δόγματος επέμβασης επιβραβεύει την αλαζονεία και τον αυταρχισμό, πολώνει βαθειά την αμερικανική κοινωνία και διχάζει το κεφάλαιο.

Η επίσημη αποκάλυψη (από το πόρισμα επιτροπής του κονγκρέσου) ότι ήταν από πριν γνωστό στην αμερικανική κυβέρνηση τι θα γινόταν στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, που ουσιαστικά το προκάλεσε, δεν είχε καμμία επίπτωση στις θέσεις του Κέρι. Οι Δημοκρατικοί υιοθέτησαν πλήρως το δόγμα και πλειοδότησαν κατά την προεκλογική περίοδο για την προστασία των ΗΠΑ από τους τρομοκράτες, με αποτέλεσμα φυσικά να χάσουν από τους αυθεντικούς εκφραστές του.

Αμερικανική κοινωνία και Μπους

Η εκλογή Μπους το 2000 είχε αμφισβητηθεί, λόγω της εκτεταμένης νοθείας στη Φλόριδα. Αυτό δεν εμπόδισε την ομάδα που κυβερνά και αποτελείται από φανατικούς θρησκόληπτους, που πολλοί είναι εκτός λογικής, να αλλάξει άρδην την έως τότε πολιτική των ΗΠΑ, με τους προληπτικούς πολέμους και τις μονομερείς επεμβάσεις, χωρίς καμμά διεθνή “νομιμοποίηση”. Η πολιτική αυτή έχει οδηγήσει τις ΗΠΑ σε απομόνωση, με ραγδαία αύξηση του αντιαμερικανισμού σ’ όλο τον κόσμο και μεγάλη οικονομική ύφεση στο εσωτερικό, με τεράστια αύξηση της ανεργίας και δραστική μείωση της κοινωνικής πρόνοιας.

Η αμερικανική κοινωνία επί τρία χρόνια βομβαρδίστηκε από την κυβέρνηση Μπους με καθε λογής χρώματος (κίτρινο, πορτοκαλί, κόκκινο) συναγερμούς για τρομοκράτες, με αποτέλεσμα να παρουσιάζει φαινόμενα συλλογικής ψύχωσης, π.χ. μεγάλο ποσοστό να είναι υπέρ των βασανιστηρίων, να αιχάνεται ο αριθμός των φανατικών χριστιανών που αναγορεύονται σε μείζονα θέματα αποκλειστικά αντά της ηθικής, όπως οι γάμοι ομοφυλοφίλων και οι αμβλώσεις. Μ’ αυτή την υποκριτική λογική επιτρέπεται οι ΗΠΑ να βασανίζουν και να σκοτώνουν ανθρώπους που έχουν γεννηθεί, όχι διμως αγέννητους. Μόνο άμα γεννηθούν θα έχουν αυτό το προνόμιο.

Το μεγαλύτερο ποσοστό ψήφισε Μπους για «την ασφάλεια και τις ηθικές αξίες», αγνοώντας τα υπόλοιπα προβλήματα. Το κατεστημένο στις ΗΠΑ, δταν υπήρχαν σοβαρά οικονομικά προβλήματα (όπως π.χ. το κραχ του 1929), έστρεφε, δηλ. αποπροσανατόλιζε, την κοινωνία

προς “ηθικές αξίες”.

Δέκα εκατομμύρια παραπάνω ψηφοφόροι από τις εκλογές του 2000 και ο Μπους νομιμοποιήθηκε και υπερίσχυσε καθαρά. Τον ψήφισαν και τα πιο φτωχά στρώματα του πληθυσμού. Το μήνυμα είναι ότι η αμερικανική κοινωνία στην πλειοψηφία της έγινε πιο ακραία, πιο συντρητική και πιο απομονωτική.

Οι ακραίες αυτές συμπεριφορές έχουν δημιουργήσει ισχυρές αντιθέσεις στο άλλο μισό της κοινωνίας, που θεωρεί την εκλογή Μπους ως καταστροφή και ντροπή για τη χώρα τους. Σχεδόν όλοι οι Αμερικανοί διανοούμενοι και καλλιτέχνες είναι κατά του Μπους. Πολλοί Αμερικανοί θέλουν να μεταναστεύσουν. Στον Καναδά ήδη έχουν δηλώσει για μετανάστευση 150.000 (!). Πάντως αρκετοί Αμερικανοί αμφισβήτησαν ότι ο Κέρι θα είχε διαφορετική πολιτική.

Το κεφάλαιο και οι πολιτικοί

Το μη πετρελαϊκό κεφάλαιο νοιώθει ανασφαλές και συρραγός σ’ ένα περιβάλλον ασταθές, όπου μειώνονται οι αγορές του, λόγω του εντελόμενου απομονωτισμού των ΗΠΑ και του φόβου περιορισμού της ισχύος τους. Επενδύει στην Κίνα, στην Ινδία, στη Ρωσία και τις ενδυναμώνει. Αντιθέτως, οι μεγάλες πετρελαϊκές εταιρείες πιέζουν και γ’ άλλες αμερικανικές επεμβάσεις (Ιράν, Συρία), προκειμένου να ελέγχουν πλήρως το χώρο των πετρελαίων της περιοχής. Οι αντιθέσεις αυτές θα εμφανισθούν και στην πολιτική σκηνή των ΗΠΑ, πιθανόν πολύ έντονα, ακόμη και μέσα στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, μια και τα πολιτικά στελέχη εκεί εκπροσωπούν τα αντιτιθέμενα συμφέροντα των μεγάλων εταιρειών.

Οι αμερικανικές εκλογές και οι άλλοι

Στη συντριπτική πλειοψηφία οι λαοί ήταν κατά της εκλογής Μπους. Οι κυβερνήσεις της Ρωσίας και της Κίνας ήταν υπέρ. Στην Ε.Ε. η Βρετανία, η Ιταλία και οι λοιποί “σύμμαχοι” επίσης. Αυτοί που προσδοκούσαν κάποια οφέλη από τον Κέρι στο χώρο των πετρελαίων και ενδυνάμωση της Ε.Ε., όπως η Γαλλία και η Γερμανία, ήταν διακριτικά κατά.

Στη χώρα μας οι πολιτικοί, ανάλογα με τις εξαρτήσεις τους, άλλοι ήταν με το Μπους (Μητσοτάκης, Βαληνάκης) και άλλοι με τον Κέρι (Γιωργάκης).

Η πολιτική Μπους στη νέα τετραετία

Η πολιτική Μπους θα παραμείνει το ίδιο επιθετική και μονομερής. Θα υποβαθμίσει περισσότερο τον πολιτικό ρόλο της Ε.Ε., ιδιαίτερα της Γαλλίας, και της Γερμανίας, και δε θα της επιτρέψει καμμία πολιτική ή στρατιωτική

πρωτοβουλία.

Σε ότι αφορά τη χώρα μας, θα διαχειρισθεί μόνη της τα Βαλκάνια, με στόχο την ανεξαρτητοποίηση του Κοσσόβου, τη διάσπαση Σερβίας-Μαυροβουνίου και την υποστήριξη των Σκοπίων, με όλα τα επακόλουθα. Η υποστήριξη της Τουρκίας είτε με το “ήπιο Ισλάμ” του Ερντογάν είτε με τους στρατηγούς είναι πάγια αμερικανική θέση. Ήδη υπάρχουν αφόρητες αμερικανικές πάσεις προς κάθε κατεύθυνση, προκειμένου να μπει η Τουρκία στην Ε.Ε., χωρίς καμμιά αλλαγή του καθεστώτος της και των διεκδικήσεών της στο Αιγαίο και στην Κύπρο.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ: για να ξεγνάμε τα χειρότερα

(συνέχεια από τη σελ. 1)

επιδεινώθηκε λόγω της “απογραφής” και ότι αυτή υπονομεύει την ισχυρή θέση της χώρας. Πέραν του γελοίου του ισχυρισμού του, έμμεσα παραδέχεται ότι στην Ε.Ε. όλοι οι εταίροι “μαγειρεύουν” τα οικονομικά στοιχεία, ώστε να εμφανίζουν ελλείμματα κάτω του 3%, που επιβάλλει η ΟΝΕ, παρόλο που όλοι αυτοί βλέπουν το αδιέξodo της ΟΝΕ για τις οικονομίες τους. Κάποιοι απ’ αυτούς “διερωτώνται” αν κατά την εισδοχή μας στην ΟΝΕ είχε η Ελλάδα έλλειμμα κάτω του 3 %. Αυτό μόνο ως ανέκδοτο θα μπορούσε να εκληφθεί, αν η ΟΝΕ δεν είχε τόσο σοβαρές συνέπειες για την οικονομία και την κοινωνία μας. Απλούστατα δεν τους ενδιέφερε, επειδή το ευρώ θα εκμηδένιζε την εναπομείνασα ελληνική παραγωγή και έτσι οι εταίροι θα πουλούσαν ανενόχλητοι στην ελληνική αγορά.

Από πού οι περικοπές;

Σύμφωνα με την “απογραφή” το έλλειμμα 1,2 % του Προϋπολογισμού του 2004, που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ, ανέβηκε στο 5,3 %, δηλ. επιπλέον ελλείμματα της τάξης των 7 δις ευρώ. Όμως για το 2005 η ΝΔ ισχυρίζεται ότι το έλλειμμα θα περιορισθεί στο 2,8 %. Αν έτσι πράξουν, που είναι εξαιρετικά δύσκολο, επειδή θα ξεσηκωθούν οι πάντες, σημαίνει ότι περίπου 4,5 δις ευρώ θα περικοπούν από την κοινωνική πρόνοια, την Παιδεία, την Υγεία, τις δημόσιες υπηρεσίες και θα ιδιωτικοποιηθούν όσες δημόσιες επιχειρήσεις έχουν απομείνει.

Η ήδη αυξημένη ανεργία, μετά τους Ολυμπιακούς αγώνες θα διογκωθεί και η οικτρή οικονομική κατάσταση που έχει περιέλθει μεγάλο μέρος του πληθυσμού θα επιδεινωθεί. Ήδη ξένοι οικονομικοί μετανάστες και τα πιο φτωχά στρώματα αντιμετωπίζουν το φάσμα της πείνας και, για να ζήσουν, θα υποχρεωθούν να παρανομήσουν.

Η επιβολή στο Κυπριακό σχεδίου τύπου Ανάν προέκυψε λόγω των στρατηγικών αναγκών της στη Μέση Ανατολή. Θα επιμείνει σ’ ένα ανάλογο σχέδιο και έχει σκοπό ν’ αναγνωρίσει υπέρ το ψευδοκράτος. Αν επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, θα υπάρχει τεράστιος κίνδυνος για τη χώρα μας και είναι καιρός να το αντιληφθούμε.

Πάντως αυτή η επιθετική πολιτική των ΗΠΑ είναι αυτοκαταστροφική και αντικειμενικά την οδηγεί σε αδυναμία ν’ ανταποκριθεί στο ρόλο της ως υπερδύναμης και μελλοντικά σαν πόλος αντίθεσης στις αναδυόμενες ασιατικές δυνάμεις (Κίνα, Ινδία). Είναι γνωστό ότι οι αυτοκρατορίες καταρρέουν από μέσα, δυστυχώς όχι αναίμακτα.

«ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο»

Στο ΑΣΚΕ-3 (Δεκέμβριος 2003) έχουμε εξηγήσει ότι η **Κύπρος**, ως μέλος της Ε.Ε., δεν έχει καν πρόσβαση στις διαβαθμισμένες πληροφορίες που έρχονται στην Ε.Ε. από το ΝΑΤΟ. Η Τουρκία, χωρίς να είναι μέλος της Ε.Ε., έχει περισσότερα δικαιώματα.

Αυτός ο παραλογισμός εφαρμόστηκε στην πρόσφατη σύνοδο των υπουργών Άμυνας της Ε.Ε., από την οποία αποβλήθηκαν η Κύπρος και η Μάλτα, για να συζητηθούν θέματα που αφορούσαν το ΝΑΤΟ! Γιατί; Ήταν σύνοδος υπουργών του ΝΑΤΟ; Φαίνεται, λοιπόν, ότι η Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ παραμένουν το ίδιο συνδικάτο, όπως έλεγε και το παλιό σύνθημα..

Τα αργύρια της προδοσίας

Σάλος ξέσπασε στην **Κύπρο** μετά τις αποκαλύψεις ότι οι Αγγλοαμερικανοί χρηματοδότησαν διάφορους φορείς, που ξεφύτρωναν σαν μανιτάρια και όλοι, παραδόξως, βγήκαν λάβροι υποστηρικτές του σχεδίου Ανάν. Μόνο οι ΗΠΑ από το 1998 μέχρι το 2004 έδωσαν επισήμως 100.000.000 ευρώ (και άγνωστο πόσα κρυφά).

Ένας τέτοιος φορέας είναι ο ΟΠΕΚ (Ομίλος Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας – σας θυμίζει τίποτα το όνομα;) παραπαίδι του Γιωργάκη, που τα μέλη του είναι μόνιμοι αναλυτές στα κυπριακά ΜΜΕ και πήρε 100.000 ευρώ, για να διοργανώσει 8 συζητήσεις για το σχέδιο Ανάν!

Ένας άλλος, οικολογικός αυτός, μη κυβερνητική οργάνωση, είναι ο Σύνδεσμος Κυπριακού Γαιδουριού, με πρόεδρο την κ. Καίτη Κληρίδη, θυγατέρα του Γλαύκου και βουλευτή του ΔΗΣΥ!

Ελέγχεται ως ανακριβής η πληροφορία ότι ο Σύνδεσμος έπεισε τα προστατευόμενά του να γκαρίζουν NAI κατά το δημοψήφισμα, αλλά είναι ακριβές ότι οι Κύπριοι αποδείχτηκαν πιο πεισματάρηδες από τα γαιδούρια τους.

Η ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΣΤΗΝ Ε.Ε.

(Θέσεις του ΑΣΚΕ)

Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι η ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. θα καταδικάσει τους λαούς της σε μόνιμη ανέχεια, όπως και όλους τους λαούς των περιφερειακών χωρών-μελών της (μεταξύ αυτών και της Ελλάδας). Ότι η ένταξη είναι επιλογή της άρχουσας κάστας της Τουρκίας, που θεωρεί ότι έτσι διασφαλίζει τη θέση της και αποκτά στρατηγικό πλεονέκτημα. Ότι είναι επιλογή, επίσης, των ΗΠΑ, που μέσω αυτής θα ελέγξουν ακόμη περισσότερο τα όργανα της Ε.Ε. και θα πλήξουν την ήδη αμφισβητούμενη συνοχή της. Οι πιο ανεπιτυγμένες οικονομικά χώρες της Ε.Ε. ταλαντεύονται, από τη μια προσπαθώντας να διευρύνουν τις αγορές τους και τις ζώνες επιρροής τους, από την άλλη φοβούμενες τις κοινωνικές επιπτώσεις στο εσωτερικό τους. Οι φτωχότερες χώρες φοβούνται ότι θα μειωθούν οι χρηματοδοτήσεις προς αυτές.

Ανεξαρτήτως των απόψεων που μπορεί να έχει κανείς για τα παραπάνω και για την ίδια την Ε.Ε., όλοι οι Έλληνες πρέπει να συμφωνούν ότι η Ελλάδα και η Κύπρος δεν πρέπει να επιτρέψουν την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων α) χωρίς προηγούμενη αναγνώριση από την Τουρκία της Κυπριακής Δημοκρατίας, αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων και των εποίκων κλπ., γιατί αλιώς η Ε.Ε. νομιμοποιεί την εισβολή και τα αποτελέσματά της, β) χωρίς προηγουμένως η Τουρκία να έχει αποσύρει το casus belli και τις διεκδικήσεις της στο Αιγαίο, γιατί αλιώς η Ε.Ε. αναγνωρίζει ως βάσιμες τις διεκδικήσεις αυτές. (Οι παραινέσεις της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς την Τουρκία να περιορίσει τις παραβιάσεις και παραβάσεις στο Αιγαίο μικρή σημασία έχουν, όπως όλες οι μέχρι τώρα παραινέσεις, ακόμη και από όργανα που δεν είναι διακοσμητικά).

Αν η Τουρκία δε δεχτεί τα παραπάνω (και ο τσαμπούκας της, παραμονές του Ευρωπαϊκού Σύμβουλιου, δείχνει ότι δε θα τα δεχτεί), το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι η Ελλάδα και η Κύπρος πρέπει να ασκήσουν βέτο στις 17 Δεκεμβρίου και όποτε άλλοτε ανακύψει θέμα ένταξης της Τουρκίας. Η σημερινή συμπεριφορά της Τουρκίας καταρρίπτει και τον ισχυρισμό ότι η «ευρωπαϊκή προοπτική» της θα περιορίσει την επεκτατικότητά της.

Εάν τελικά η Τουρκία ενταχθεί στην Ε.Ε. και η Ελλάδα (κακώς) παραμένει στην Ε.Ε., χωρίς ρήτρα ότι ούτε ένας Τούρκος δε θα εγκατασταθεί ποτέ στην Ελλάδα και ειδικά σε κανένα νησί του Αιγαίου (και, δυστυχώς, η μέχρι τώρα ηγεσία μας δε θεωρείται ικανή να επιβάλει μια τέτοια ρήτρα), τότε θα δημιουργηθεί μια

συνεχώς διευρυνόμενη τουρκική μειονότητα σε εναίσθητες περιοχές της Ελλάδας, με τις ευνόητες ολέθριες συνέπειες.

Άλλες χώρες ψάχνουν για δικαιολογίες, για να ματαιώσουν την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε., και περιμένουν από την Ελλάδα και την Κύπρο, που υποφέρουν από τον τουρκικό επεκτατισμό, να πρωτοστατήσουν στον αποκλεισμό της Τουρκίας. Όμως η ελλαδική ηγεσία συνεχίζει την πολιτική του ζεϋμπέκικου και της κουμπαριάς, δηλώνει υπέρμαχος των επιδιώξεων της τουρκικής κάστας και πιέζει και την κυπριακή κυβέρνηση να μην ασκήσει βέτο. Οι αοριστολογίες για υποχρέωση της Τουρκίας να προσαρμοστεί προς το ευρωπαϊκό κεκτημένο (πιο να είναι, άραγε, αυτό;) λιγότερο καθησυχάζουν εμάς και περισσότερο την τουρκική κάστα. Επικίνδυνη πολιτική, επικίνδυνη ηγεσία!

Κλίμα συναίνεσης για την προώθηση ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

Η πολυπόθητη λοιπόν συναίνεση για την Παιδεία φαίνεται ότι αποτελεί πλέον πραγματικότητα σε επίπεδο κομμάτων. Οι κ.κ. Καραμανλής και Παπανδρέου τάχθηκαν εκ νέου υπέρ της ιδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων στην τελευταία προημερησίας διατάξεως συζήτηση για την Παιδεία στη Βουλή. Συμφώνησαν δηλαδή στην παράκαμψη της ρητής συνταγματικής επιταγής. Επικαλούνται υποκριτικά την απώλεια συναλλάγματος (αλήθεια για το τεράστιο εμπορικό μας έλλειμμα γιατί δε γίνεται λόγος);, λες και τα έσοδα από τα εδώ παραρτήματα ξένων ιδρυμάτων παραμένουν στη χώρα μας και ενώ οι ίδιοι έχουν οδηγήσει στη γιγάντωση του ιδιωτικού τομέα και στη συνακόλουθη αφαίμαξη του οικογενειακού εισοδήματος.

Ισχυρίζονται ότι τα ιδρύματα αυτά θα συμβάλλουν σε μια πιο δυναμική οικονομία, καθώς θα καλύπτουν ταχύτατα ανάγκες για στελεχικό δυναμικό σε νέους αναπτυσσόμενους τομείς (εννοούν π.χ. υψηλής τεχνολογίας;) και μάλιστα ιδιαίτερα στην περιφέρεια. Αποσιωπούν όμως ότι αυτές οι ανάγκες θα καλύπτονται από λίγους, δηλαδή από αυτούς που θα έχουν να πληρώσουν, ενώ δε μας εξηγούν για ποιο λόγο μεγάλο μέρος του ήδη υπάρχοντος ανθρώπινου δυναμικού υψηλότατης στάθμης αδυνατεί να απορροφηθεί από την αγορά εργασίας. Και βέβαια ποιος θα ελέγχει αυτά τα ιδρύματα, που φυσικά δε θα είναι εκπαιδευτικά αλλά εμπορικά, που θα βλέπουν το φοιτητή ως εμπόρευμα και ανά πάσα στιγμή θα μπορούν να κλείσουν, αν δεν είναι κερδοφόρα, όπως απέδειξε και η πρόσφατη παύση της λειτουργίας του κολλεγίου Lavern;

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ

(Θέσεις του Α.Σ.Κ.Ε.)

[Το κείμενο αυτό αποτελεί μία από τις εισηγήσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΑΣΚΕ προς τη σύνοδο των μελών, που θα οριστεί για τις αρχές του έτους. Οι παρατηρήσεις και των φίλων θα μας είναι χρήσιμες και ευπρόσδεκτες.]

Το «Μακεδονικό» αναζωπυρώθηκε με την αναγνώριση του κράτους των Σκοπίων από τις ΗΠΑ με το ψευδώνυμο «Δημοκρατία της Μακεδονίας», στις 4/11/2004, την επομένη των προεδρικών εκλογών τους και αφού ο Μπους είχε εισπράξει το μεγαλύτερο μέρος των ψήφων της ελληνικής ομογένειας με καθησυχαστικές δεσμεύσεις! Οι δικαιολογίες ότι ήθελαν να στηρίξουν την κυβέρνηση των Σκοπίων στην προσπάθειά της να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των Αλβανοφώνων (30% ήδη) και οι διαβεβαιώσεις ότι δεν πρόκειται για εχθρική ενέργεια κατά της Ελλάδας απευθύνονται προφανώς στον πολιτικά απαθή και ιστορικά αστοιχείωτο μέσο Αμερικανό. Στη χώρα μας δεν πείθουν.

Στα τελευταία χρόνια το θέμα εμφανίστηκε το 1990, όταν, με την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας, οι Δυτικοί θέτουν σε εφαρμογή σχέδια εξουδετέρωσης εκείνων των ανατολικευρωπαϊκών εθνών, τα οποία στο παρελθόν τους προέβαλαν ισχυρή αντίσταση και φοβούνται ότι το ίδιο μπορεί να συμβεί και στο μέλλον. Πρώτα στη σειρά το ρωσικό, το σερβικό και το ελληνικό έθνος. Πρώτο βήμα ο διαμελισμός των κρατών τους. Στη «λογική» αυτή τα επιτελεία των ΗΠΑ και των Δυτικοευρωπαίων συμμάχων τους σχεδιάζουν το γεωστρατηγικό έλεγχο των Βαλκανίων.

Η απόσγιση από τη Γιουγκοσλαβία

Όταν τον Ιούνιο του 1991, με τη στήριξη και καθοδήγηση των Γερμανών και των άλλων Δυτικών, ανεξαρτητοποιήθηκαν η Κροατία και η Σλοβενία, κύκλοι της άρχουσας ομάδας της ομόσπονδης «Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας» θεώρησαν ότι μπορούν κι αυτοί να αναβαθμιστούν σε κρατική εξουσία.

Η ενότητα αυτού του κράτους ήταν και είναι ένα δυσεπίλυτο πρόβλημα. Αλβανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι και μικρότερες ομάδες, μεταξύ των οποίων και Βλάχοι με ελληνική συνείδηση, έπρεπε να πιστέψουν ότι είναι ένα έθνος, που δικαιούται να έχει ένα κράτος. Το ιδεολόγημα, που χρησιμοποίησε ο Τίτο, ότι υπάρχει μακεδονικό έθνος, και μάλιστα ως συνέχεια των αρχαίων Μακεδόνων, φαίνοταν η πιο εύκολη λύση. Άλλωστε η προπαγάνδα του τιτοϊκού καθεστώτος και η παραποίηση της ιστορίας, ακόμη και στα σχολικά βιβλία, είχαν ήδη τα αποτελέσματά τους. Έτσι με το δημογήφισμα της 8^{ης} Σεπτεμβρίου του 1991 ανακηρύσσεται η «Δημοκρατία της Μακεδονίας», με τις ευλογίες των ΗΠΑ, που προορίζουν το νέο κράτος για προτεκτοράτο τους.

Για να μπορέσουμε να εξηγήσουμε τις θέσεις του ΑΣΚΕ, πρέπει συνοπτικά να παρακολουθήσουμε το ζήτημα από την αρχή.

Η ιστορία του «Μακεδονικού»

Από τα τέλη του 18^{ου} και ολόκληρο το 19^ο αιώνα η Οθωμανική Αυτοκρατορία, που είχε κατακτήσει ολόκληρη σχεδόν τη βαλκανική χερσόνησο, παρουσιάζει εμφανή σημάδια φθοράς. Τότε στο αμάλγαμα εθνοτήτων που είχε δημιουργηθεί στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας (Ελληνες, Μωαμεθανοί, Σέρβοι, Βούλγαροι, Αλβανοί, Εβραίοι) εμφανίζονται τα πρώτα σπέρματα ανταγωνισμού και εθνικών βλέψεων, που συχνά συνδέονται με τους σχεδιασμούς των Μεγάλων Δυνάμεων, στα πλαίσια του ευρύτερου Ανατολικού Ζητήματος, που δημιουργείται από τη διάλυση

της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Πρώτα το νέο ελληνικό κράτος (από το 1821) και η αυτόνομη Σερβία (1829) στοχεύουν να απελευθερώσουν τους ομοεθνείς τους στη Μακεδονία και μετά το 1870 εμφανίζονται οι ρωσοβουλγαρικές επιδιώξεις στην ίδια περιοχή.

Βουλγαρικές δραστηριότητες

Οι Βούλγαροι, παρά τη δράση τους επί Συμεών και Σαμουήλ το 10^ο και αρχές 11^ο αιώνα κατά την ελληνική βυζαντινή περίοδο, άργησαν να αποκτήσουν εθνική βουλγαρική συνείδηση. Οι Οθωμανοί, ως αντιπερισπασμό για τις ελληνικές και σερβικές επιδιώξεις, «αναγνώρισαν» το 1870 το Αυτόνομο (από το Οικουμενικό Πατριαρχείο) **Βουλγαρικό Εξαρχείο**. Οι Ρώσοι, επιδιώκοντας έξοδο στο Αιγαίο, με το ρωσοτούρκικό πόλεμο (1877-78) και τη **Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου** δημιούργούν δια μιας ένα μεγάλο βουλγαρικό κράτος, που περιελάμβανε Ανατολική, Κεντρική και Δυτική Μακεδονία. [Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι Ρώσοι, περνώντας μέσα από τη σημερινή Βουλγαρία, νόμιζαν ότι περνούν από την Ελλάδα, γιατί παντού άκουγαν την ελληνική γλώσσα, ιδίως στις πόλεις.]

Η συνθήκη αυτή ποτέ δεν ίσχυσε, γιατί μετά 3 μήνες το **Συνέδριο του Βερολίνου** κατάργησε τη «Μεγάλη Βουλγαρία» και αναγνώρισε την «ιηγεμονία της Βουλγαρίας» (το βόρειο τμήμα της σημερινής Βουλγαρίας) και την «Ανατολική Ρωμυλία» (το νότιο τμήμα της σημερινής Βουλγαρίας) ως αυτόνομη οθωμανική επαρχία, την οποία όμως προσάρτησε με πραξικόπημα η Βουλγαρία το 1885.

Οι Βούλγαροι δεν παραιτούνται ούτε από τις βλέψεις τους για τη Μακεδονία. Ιδρύουν το «**κομιτάτο**» και αρχίζουν προπαγάνδα στους σλαβοβουλγαρικούς πληθυσμούς, για να τους αποστάσουν από την επιρροή του Πατριαρχείου (Εξαρχικοί εναντίον Πατριαρχικών). Με την **εξέγερση του Τίντεν** και την ανακήρυξη της «Δημοκρατίας του Κρουσόβου» (1903) επιδιώκουν την «Αυτόνομη Μακεδονία», με σκοπό στη συνέχεια να την προσαρτήσουν κι αυτήν, κατά το πρότυπο της Ανατολικής Ρωμυλίας.

Ο ελληνισμός της Μακεδονίας κινδυνεύει, παρότι αποτελεί την πλειονότητα του πληθυσμού. Γι' αυτό ξεκινά ο **«Μακεδονικός Αγώνας»**, με τους Οθωμανούς να ευνοούν την αλληλοεξόντωση Ελλήνων και Σλαβοβουλγάρων, μέχρι το 1908, με το Κίνημα των Νεοτούρκων.

Με τους **Βαλκανικούς Πολέμους (1912-13)** και την ήττα των Τούρκων η διαμάχη φαίνεται να λύνεται και η Μακεδονία κατανέμεται ανάμεσα στην Ελλάδα (52%), τη Σερβία (38%) και τη Βουλγαρία (10%), σύμφωνα με το υπερισχύον εθνικό στοιχείο, εκτός της νότιας Σερβίας (σημερινά Σκόπια), όπου η πλειονότητα των κατοίκων είχαν βουλγαρική εθνική συνείδηση και σλαβοβουλγαρική γλωσσική διάλεκτο.

Στον **Α' Παγκόσμιο Πόλεμο (1914-18)** οι Βούλγαροι συντάσσονται με τη Γερμανία, ηττώνται και με τη Συνθήκη του Νεϊγύ (1919) περιορίζονται στη σημερινή επικράτειά τους και αποδέχονται εθελούσια ανταλλαγή πληθυσμών. Φεύγουν 92.000 Βούλγαροι από την Ελλάδα και 46.000 Έλληνες από τη Βουλγαρία και παύει πλέον να υπάρχει εθνολογική βάση στις βουλγαρικές βλέψεις. Το ισχυρό, άλλωστε, ελληνικό στοιχείο της Μακεδονίας ενισχύεται ακόμη περισσότερο με τους 600.000 πρόσφυγες από την Ανατολική Θράκη και τη Μικρά Ασία.

Όμως, οι εθνικιστικοί κύκλοι της Βουλγαρίας επαναφέρουν το σχέδιο της «Αυτόνομης Μακεδονίας» και το Κομμουνιστικό Κόμμα της Βουλγαρίας (Δημητρώφ) συντάσσεται μ' αυτούς, αλλά στο πλαίσιο του «οράματος» μιας **Βαλκανικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας**, που προωθεί η Ρωσία (Σοβιετική Ένωση πλέον από το 1917) μέσω της Κομιντέρν (Γ' Διεθνούς), για μελλοντική έξοδό της στο Αιγαίο. Το νεαρό ΚΚΕ συντάσσεται με το σχέδιο αυτό, παρά τις αντιδράσεις

στους κόλπους του, παρέχοντας έτσι την αφορμή για τις διώξεις εναντίον του με το ιδιώνυμο του Βενιζέλου, αλλά το 1935 το αποκηρύσσει.

Στο **Β' Παγκόσμιο Πόλεμο** η Βουλγαρία συντάσσεται πάλι με τη Γερμανία, καταλαμβάνει την Ανατολική Μακεδονία, επιχειρεί το βίαιο αφελληνισμό της, αλλά τελικά πάλι ηττάται και αποχωρεί. Στη συνέχεια, ως μέλος πα του σοβιετικού μπλοκ και υπό την πίεσή του, αποδέχεται το τιτοϊκό σχέδιο περί «αλύτρωτου μακεδονικού έθνους», με αντάλλαγμα τη στήριξη του Τίτο για βουλγαροποίηση της Δυτικής Θράκης. Μετά την αποσκίρτηση του Τίτο από το σοβιετικό μπλοκ η Βουλγαρία αποκηρύσσει το τιτοϊκό σχέδιο ως «εθνικά απαράδεκτο». Εκτότε η Βουλγαρία και ως «σοσιαλιστική» και με το σημερινό της καθεστώς δε φαίνεται, προς το παρόν τουλάχιστον, να εγείρει προβλήματα, παρά την ύπαρξη του εθνικιστικού κόμματος VMRO και στη Βουλγαρία και στα Σκόπια.

Το τιτοϊκό σχέδιο

Το 1919 ιδρύθηκε η Γιουγκοσλαβία με συμφωνία των Σέρβων και των (μέχρι τότε κατεχομένων από την Αυστροουγγαρία) Κροατών και Σλοβένων. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής αναπτύχθηκε στη Γιουγκοσλαβία ισχυρό αντιστασιακό κίνημα, με κύριο στοιχείο το Κομμουνιστικό Κόμμα υπό τον Τίτο, με στόχους που είχε ορίσει η Κομιντέρν: αγώνας κατά των φασιστών και των ταξικών (πολιτικών) αντιπάλων, με προοπτική ένα σοσιαλιστικό, σοβιετικό τύπου, καθεστώς. Ο (Κροάτης) Τίτο σχεδίασε μια **μεταπολεμική ομοσπονδιοποίηση της Γιουγκοσλαβίας**, με μέλη τη Σλοβενία, την Κροατία, τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, το Μαυροβούνιο και τη Σερβία. Για να περιορίσει το σερβικό εθνικισμό, πρόσθεσε ένα επιπλέον μέλος στο νότιο τμήμα της Σερβίας και ένα ημιαυτόνομο Κόσοβο (κοιτίδα των Σερβών, απ' όπου εκδιώχτηκαν από τους Οθωμανούς και τους ακολουθούντες Αλβανούς).

Όμως, η πλειονότητα των Σλάβων της νότιας Σερβίας είχαν αποκτήσει βουλγαρική εθνική συνείδηση. Η περιοχή τους ονομαζόταν **Βαρντάσκα ή Βάρνταρ Μπανόβινα** = Διοίκηση του Βαρδάρη. Ανάμεσά τους ζούσαν ισχυρές μειονότητες (σερβικές, ελληνικές, ελληνοβλαχικές και αλβανικές). Ο Τίτο, για να αποτρέψει βουλγαρική επιρροή στην περιοχή, συνέλαβε την ιδέα να πείσει τους **Βουλγαροσλάβους κατοίκους της ότι αποτελούν τη συνέχεια του αρχαίου μακεδονικού έθνους(!)**, με νεότερες μικρές σλαβικές προσμίξεις. Με την επινόηση αυτή μπορούσε παράλληλα να εγείρει αξιώσεις σε ολόκληρη τη γεωγραφική Μακεδονία, παρά το ότι μια τέτοια προπαγανδιστική κατασκευή απευθυνόταν σε μια πολύ μικρή μειονότητα δίγλωσσων (7% τότε στην ελληνική Μακεδονία, σήμερα ασήμαντη, και καθόλου στη βουλγαρική Μακεδονία του Πιρίν).

Υπήρχε, όμως, ένας μεγάλος κίνδυνος για τον Τίτο: Αφού όλοι γνώριζαν ότι οι **αρχαίοι Μακεδόνες ήταν Έλληνες**, θα μπορούσε το ιδεολόγημα να γυρίσει μπούμεραγκ και η Ελλάδα να εγείρει αξιώσεις στην περιοχή αυτή, απευθυνόμενη σε ... ομοεθνείς της. Για να αντιμετωπίσει και αυτό τον κίνδυνο, ο Τίτο ξεκίνησε συγχρόνως την προπαγάνδιση της θεωρίας ότι **οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν ήταν Έλληνες !!**

Η προσπάθεια του Τίτο να επεκτείνει την επιρροή του και την κυριαρχία του στις γειτονικές χώρες φάνηκε με την πρότασή του για ίδρυση κοινού βαλκανικού στρατηγείου και από την πρότασή του προς το ΚΚΕ να σχηματιστεί στα πλαίσια του ελληνικού αντάρτικου **ξεχωριστή σλαβομακεδονική οργάνωση, η ΣΝΟΦ**, που θα κατευθυνόταν πολιτικά από τον Τίτο. Το ΚΚΕ δέχτηκε την ίδρυση της ΣΝΟΦ στο τέλος του 1943, της οποίας η τρομοκρατική δράση εναντίον του ελληνικού στοιχείου της Μακεδονίας (ανάλογη των Βουλγάρων κομιτατζήδων πριν 40 χρόνια) προκάλεσε σφοδρές αντιδράσεις στους κόλπους του ΕΑΜ. Έτσι η στάση του ΚΚΕ απέναντι σ'

αυτή την οργάνωση ήταν αντιφατική σ' όλη τη διάρκεια και των δύο αντάρτικων, με τελική στάση (31/1/1949) την αποδοχή των τιτοϊκών και, μάλιστα, συνοδευόμενη με την επάνοδο στην προπολεμική θέση της Κομιντέρν για δημιουργία ανεξάρτητου «μακεδονικού» κράτους, που θα περιελάμβανε όλο το γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας, στα πλαίσια μιας Βαλκανικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας! Ό,τι χρειαζόταν, για να ολοκληρωθεί η απομόνωση του δεύτερου αντάρτικου και η συντριβή του. Μετά τη λήξη του εμφυλίου μαζί με τους επιζήσαντες Έλληνες αντάρτες έφυγαν και οι τιτοϊκοί. Τα μεγαλεπίβολα σχέδια του Τίτο για απόσπαση εδαφών από την Ελλάδα και τη Βουλγαρία είχαν αποτύχει.

Με την απελευθέρωση της Γιουγκοσλαβίας το 1944 ο Τίτο εφάρμοσε τα σχέδιά του για τη δόμηση του κράτους του. Οι θεωρίες του αποδείχτηκαν ονειρακείς για τις επεκτατικές του επιδιώξεις, αλλά πολύτιμες για τις εσωτερικές του σκοπιμότητες. Οι κάτοικοι της περιοχής είχαν υποφέρει από τις διαδοχικές αλληλοδιώξεις Βουλγάρων και Σέρβων. Η «Μακεδονία» έγινε μία από τις ομόσπονδες Δημοκρατίες της Γιουγκοσλαβίας και άρχισε μία απλόχερα χρηματοδοτούμενη υπερπροσπάθεια προπαγάνδισης των θεωριών του Τίτο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, όπου υπήρχαν μετανάστες, κυρίως ΗΠΑ, Καναδά και Αυστραλία. Οι Δυτικοί υποστήριξαν τις θεωρίες του Τίτο, για να τον αποσπάσουν από το σοβιετικό μπλοκ. Οι Σοβιετικοί επίσης, για να μη χάσουν εντελώς την επιρροή τους. Οι τότε ελληνικές κυβερνήσεις, υπό αγγλοαμερικανική προστασία, δεν προέβαλαν σχεδόν καμιά επίσημη αντίδραση. Η προπαγάνδα του τιτοϊκού καθεστώτος έφερε αποταλέσματα. Σήμερα το 34% των κατοίκων των κράτους των Σκοπίων πιστεύουν ότι είναι απόγονοι του Μ. Αλεξάνδρου!!

Σύντομη ιστορική επισκόπηση της Μακεδονίας Αρχαίοι χρόνοι

Κατά την αρχαιότητα κανείς δεν αμφισβήτησε το γεγονός ότι οι Μακεδόνες (μακεδόν = μακρόσωμος) ήταν ελληνικό φύλο. Ανήκε στους Ήρακλείδες (Δωριείς) και κατά την κάθοδο των Δωριέων παρέμειναν στην περιοχή μεταξύ Καστοριάς και Βέροιας. Αγροτική κοινωνία, με αριστοκρατική (φεουδαρχική) οργάνωση, παρέμεινε καθυστερημένη, σε σχέση με τις κοινωνικές, πολιτικές και πολιτιστικές εξελίξεις στην κεντρική και νότια Ελλάδα, μέχρι τον 5^ο π.Χ. αιώνα, οπότε πυκνώνουν οι επαφές και επιρροές με τους νοτιότερους ομοεθνείς τους. Στην πρωτεύουσά τους Πέλλα (και μετά τις Αιγές) παρέμεναν Αθηναίοι τραγικοί ποιητές και παρουσίαζαν τις τραγωδίες τους (στην ελληνική γλώσσα, βέβαια). Οι Μακεδόνες συμμετείχαν στους Πανελλήνιους Αγώνες και σε εορτές, όπου μόνον Έλληνες συμμετείχαν.

Από τον 5^ο αιώνα π.Χ. άρχισαν να εξαπλώνονται προς όλες τις διευθύνσεις και στα μέσα του 4^{ου} αιώνα είχαν καταλάβει όλη τη σημερινή Μακεδονία, εξελληνίζοντας διάφορα γηγενή θρακικά φύλα της περιοχής, συγγενικά των ελληνικών, τα οποία είχαν ήδη αναπτύξει πολύ στενές σχέσεις με τους Έλληνες, που κατείχαν όλα τα παράλια εδάφη της σημερινής Μακεδονίας και Θράκης με τις πολυάριθμες αποικίες τους.

Στα μέσα του 4^{ου} αιώνα π.Χ. οι Μακεδόνες αποτελούν το ισχυρότερο ελληνικό κράτος (κυρίως επί Φιλίππου) και σ' αυτούς στρέφεται η προσδοκία να ηγηθούν της πανελλήνιας ιδέας (Ισοκράτης – Αισχίνης), της ένωσης των Ελλήνων και της εκστρατείας κατά των Περσών. Μόνον ο Δημοσθένης δε δέχεται υποβιβασμό της αθηναϊκής υπεροχής και στη ρητορική πολεμική του αποκαλεί το Φίλιππο βάρβαρο! Ακόμη και η αντιμακεδονική μερίδα του νότιου ελληνισμού δεν υιοθετεί τη ρητορική αυτή υπερβολή, αν και διαισθάνεται την απειλή κατά του δημοκρατικού κράτους-πόλης και το ουσιαστικό τέλος του. Μετά τη νίκη στο Γρανικό ποταμό ο Αλέξανδρος

έστειλε νικητήριο αφιέρωμα στον Παρθενώνα: «Αλέξανδρος και οι Έλληνες, πλην Λακεδαιμονίων ...». Τον ελληνικό πολιτισμό και την ελληνική γλώσσα μεταδίδει από τη Θράκη μέχρι την Ινδία.

Βυζαντινή περίοδος

Με τη ρωμαϊκή κατάκτηση (2^{ος} αιώνας π.Χ.) μικρός μόνο αριθμός Ρωμαίων και Ιταλιωτών έρχεται στην ελληνική Μακεδονία και ιδιαίτερα σε περάσματα, όπου οι φρουροί μεταδίδουν και τη γλώσσα τους (πρόγονοι των Ελλήνων βλαχόφωνων). Η ελληνικότητα της Μακεδονίας κυριαρχεί και στην πρώτη περίοδο της βυζαντινής ιστορίας, με μεγάλο κέντρο τη Θεσσαλονίκη.

Οι επιδρομές των Γαλατών (Κελτών), των Γερμανών, των Ούνων κλπ. θα αφήσουν αλώβητη τη Μακεδονία. Μόνο τον 6^ο και 7^ο αιώνα μ.Χ. θα εμφανιστούν πληθυσμοί που επιζητούν μόνιμη εγκατάσταση, οι Σλάβοι πρώτα και μετά οι Βούλγαροι.

Οι Σλάβοι, συνήθως ειρηνικά, διεισδύουν στη Μακεδονία και φθάνουν μέχρι την Πελοπόννησο, όμως σιγά σιγά αφομοιώνονται από τον ελληνικό πληθυσμό. Όπου υπήρξε σχετικό πρόβλημα αντιμετωπίζονται από το Βυζαντιού δυναμικά, ακόμη και με μετοικεσίες. Ακόμη και οι Σλάβοι της Μακεδονίας, που ήταν σχετικά πολυάριθμοι, αφομοιώνονται κατά τη βυζαντινή περίοδο και η νεότερη παρουσία τους στην ευρύτερη Μακεδονία είναι φαινόμενο της οθωμανικής περιόδου.

Οι Βούλγαροι, λαός τουρκικής καταγωγής, εμφανίζονται τον 7^ο αιώνα μ.Χ., απλώνονται στη βόρεια Βαλκανική και υποτάσσουν τους Σλάβους, παίρνοντας όμως τη σλαβική γλώσσα. Αυτοί θα αποτελέσουν σοβαρή απειλή για το βυζαντινό ελληνισμό της Μακεδονίας. Πρόσκαιρα επικρατούν επί Κρούμου (803-814 μ.Χ.), επί Συμεών (893-927 μ.Χ.) και επί Σαμουήλ (976-1014 μ.Χ.), αλλά τελικά το ελληνικό στοιχείο κυριαρχεί στην κεντρική και νότια ευρύτερη Μακεδονία, ακόμη και κατά τη Φραγκοκρατία (μετά το 1204 μ.Χ.) και κατά την οθωμανική περίοδο, οπότε στο μακεδονικό χώρο παρατηρείται το αμάλγαμα εθνοτήτων.

Το όνομα της Μακεδονίας ως δηλωτικό εθνικής καταγωγής

Γιατί οι Σκοπιανοί επιμένουν στη χρήση του ονόματος της Μακεδονίας και γιατί εμείς πρέπει να επιμένουμε στη μη χρήση του;

Η πλαστογράφηση της ελληνικής ιστορίας, με τη χρήση του ονόματος της Μακεδονίας, όχι μόνο καλύπτει ανάγκες του νεοσύστατου κράτους, αλλά έχει και φανερό σκοπό να διατηρεί μια διαρκή απειλή στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας, να δικαιολογεί επεμβάσεις στα εσωτερικά της και, με την πρώτη ευκαιρία, να κινήσει διαδικασίες διαμελισμού της.

Στο άρθρο 49 παρ.1 του Συντάγματος του νέου κράτους αναφέρεται ότι «**η Δημοκρατία της Μακεδονίας μεριμνά για το status ... και τα δικαιώματα των μελών του μακεδονικού λαού στις γειτονικές χώρες ... βοηθάει την πολιτιστική τους ανάπτυξη και προωθεί τις σχέσεις μαζί τους»>. Στο άρθρο 3 μιλάει και για αλλαγή συνόρων: «**Τα σύνορα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας μπορούν να αλλάξουν μόνο σύμφωνα με το Σύνταγμα και στη βάση της καλής διάθεσης και σύμφωνα με τους εν γένει διεθνείς κανόνες**».**

Για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία για τις επεκτατικές βλέψεις κατά της Ελλάδας, χρησιμοποιήσαν (Ιούλιος 1992) για τη σημαία τους τον ήλιο της Βεργίνας και στο προοίμιο του Συντάγματος αναφέρεται ότι «**η Δημοκρατία της Μακεδονίας βασίζεται στις κρατικές-νομικές παραδόσεις της (βουλγαρικής) Δημοκρατίας του Κρουσόβου (1903) και στις ιστορικές αποφάσεις της (τιτούκης) ASNOM (1944).** Και στις δύο περιπτώσεις διατυπώνεται το αίτημα της ίδρυσης ενός ανεξάρτητου

μακεδονικού κράτους, που θα περιλαμβάνει ολόκληρο το μακεδονικό γεωγραφικό χώρο.

Βεβαίως, το νέο κράτος δεν μπορεί να διανοείται ότι για το ορατό μέλλον έχει τη στρατιωτική ή την οικονομική ισχύ να δημιουργήσει μόνο του σοβαρά προβλήματα στην Ελλάδα. Πολύ περισσότερο που η Ελλάδα είναι μια χώρα ομοιογενής, 5πλάσιας έκτασης και 5πλάσιου πληθυσμού από την πανσπερμία των φυλών που συγκατοικούν στο κράτος αυτό. Προφανώς, στηρίζεται στον Αμερικανό προστάτη, που τα συμφέροντά του και οι επιδιώξεις του θεωρούνται από κάποιους (μεταξύ αυτών και ελληνόφωνους) ως «οι εν γένει διεθνείς κανόνες». Πάντως μικρά προβλήματα ήδη δημιουργεί, αφού καταγγέλλει στους διεθνείς οργανισμούς ότι στην Ελλάδα καταπίνεται η «μακεδονική» μειονότητα και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ και οι Ευρωπαίοι ουραγοί του σπεύδουν να μεριμνήσουν για τα δικαιώματα μιας ανύπαρκτης μειονότητας. Το ρόλο αυτής της μειονότητας προσπαθεί να παίξει η οργάνωση Ουράνιο Τόξο, που στις ευρωεκλογές του 2004 πήρε 6.000 ψήφους σ' όλη την Ελλάδα!

Κάποιοι εθελόδουλοι υποστηρίζουν ότι πρέπει να αποδεχτούμε τη λέξη Μακεδονία, γιατί προσδιορίζει γεωγραφικό χώρο και όχι εθνική καταγωγή. Όμως, με όσα προαναφέραμε, είναι φανερό ότι οι γείτονές μας δεν εννοούν απλώς γεωγραφικό χώρο, αλλά κυρίως εθνική καταγωγή.

Ένας άλλος ισχυρισμός είναι ότι πρέπει να αποδεχτούμε ένα σύνθετο όνομα, ως ένα καλό συμβιβασμό. Άλλα ένα όνομα Άνω ή Βόρεια ή Ορεινή Μακεδονία σημαίνει ότι υπάρχει και η Κάτω ή Νότια ή Πεδινή Μακεδονία, με την πρώτη να είναι ανεξάρτητη και τη δεύτερη να είναι τμήμα άλλου κράτους (της Ελλάδας). Αρα οι ανεξάρτητοι αυτομάτως τάσσονται ως προστάτες των υπολοίπων.

Το όνομα Σλαβομακεδονία είναι επίσης κακό, αλλά δε συζητείται καν, γιατί δεν το αποδέχονται οι πολυάριθμοι Αλβανοί του κρατιδίου.

Κάποιοι θεωρούν τις παραπάνω ανησυχίες υπερβολικές, αλλά δεν είναι κρυφό ότι οι διάφορες «λέσχες», που αποφασίζουν για λογαριασμό του καπιταλιστικού κόσμου, προβλέπουν σε λίγες δεκαετίες μια πολυεθνική Θεσσαλονίκη, κέντρο των δραστηριοτήτων τους στα Βαλκάνια, με 4 εκατομμύρια κατοίκους, μεταξύ των οποίων οι Έλληνες θα είναι μειοψηφία και οι ταλαιπωροί μετανάστες θα δηλώνουν όποια εθνικότητα τους υπαγορεύουν άλλοι.

Τι έκαναν οι ελληνικές κυβερνήσεις και η ΕΟΚ/Ε.Ε. ; Η στάση της κυβέρνησης Μητσοτάκη

Η ανεξαρτητοποίηση της πρώην γιονγκοσλαβικής Δημοκρατίας ήταν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για την Ελλάδα να εξαλείψει το πρόβλημα που ανέχθηκε να δημιουργηθεί το 1944 και να απαιτήσει από το νεογέννητο κρατίδιο και τα άλλα κράτη να μην ξαναχρησιμοποιηθεί η λέξη «Μακεδονία» ή παράγωγό της. Όπλα είχε πολλά, όπως η μεγάλη ανάγκη των Σκοπίων για οικονομικές σχέσεις με την Ελλάδα και τα συμφέροντα των άλλων χωρών στην Ελλάδα.

Η τεράστια κινητοποίηση του ελληνισμού σ' όλο τον κόσμο, με κορυφαία στιγμή το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης (14/2/1992), έδινε δύναμη γι' αυτούς τους χειρισμούς. Ένα αυθόρυμη μπούκοτάς των ολλανδικών και των ιταλικών προϊόντων, ως απάντηση στην ανθελληνική στάση των δύο αυτών χωρών, είχε ως αποτέλεσμα η Ολλανδία και η Ιταλία να συμμαζευτούν, τουλάχιστον επισήμως. Άλλο αποτέλεσμα ήταν να πραγματοποιηθεί στις 13/4/1992 σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών (Μητσοτάκη, Α. Παπανδρέου, Παπαρήγα, Δαμανάκη) υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κ. Καραμανλή, που αποφάσισε να μη δεχτεί η Ελλάδα τη χρήση του

ονόματος της Μακεδονίας ή παραγώγου της. Μόνο το ΚΚΕ διεφώνησε, με τον ισχυρισμό ότι το θέμα του ονόματος είναι δευτερεύον!

Το δυστύχημα για τον ελληνισμό ήταν ότι στην πρωθυπουργία της Ελλάδας βρέθηκε εκείνη τη στιγμή ο Κ. Μητσοτάκης. Έτσι το θέμα του ονόματος έμεινε ανοιχτό, υπολογίζοντας να το επαναφέρουν, όταν θα έχουν εκτονωθεί η αντιδράσεις. Ο Μητσοτάκης μαρτύρησε το μυστικό, δηλώνοντας στις 13/2/1992 ότι δεν έχει και τόση σημασία το όνομα και προβλέποντας ότι σε 10 χρόνια όλοι θα το έχουμε ξεχάσει! Το αποτέλεσμα ήταν διάφορες χώρες να αρχίσουν να αναγνωρίζουν τη «Δημοκρατία της Μακεδονίας», είτε επειδή ήθελαν να εξασφαλίσουν την επιρροή τους ή τα συμφέροντά τους στο κρατίδιο, είτε γιατί αυτό ήθελαν οι ΗΠΑ. Άλλες αναγνώρισαν το κράτος, διευκρινίζοντας ότι θεωρούν σε εκκρεμότητα το θέμα του ονόματος, άλλες δέχτηκαν και το όνομα, όπως η Ρωσία του Γιέλτσιν (6/8/1992), η Γιουγκοσλαβία και η Τουρκία. Η Βουλγαρία αναγνώρισε πρώτη τη «Δημοκρατία της Μακεδονίας» (17/1/1992), διευκρινίζοντας ότι δεν αναγνωρίζε την ύπαρξη μακεδονικού έθνους. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν αντέδρασε σε όλα αυτά, παρότι είχε πολλά να κάνει, όπως απέδειξε η υπαναχώρηση της Ολλανδίας και της Ιταλίας.

Η στάση της ΕΟΚ/Ε.Ε.

Η ΕΟΚ κινήθηκε στη γραμμή Μητσοτάκη (ή αντιστρόφως). Στις 16/12/1991, ύστερα από ελληνική πρόταση, έθεσε ως προϋπόθεση για την αναγνώριση του νέου κράτους να μη χρησιμοποιήσει ονομασία που να υποδηλώνει εδαφικές διεκδικήσεις. Μετά από 1 μήνα, στις 11/1/1992 η Επιτροπή Διαιτησίας της ΕΟΚ για τη Γιουγκοσλαβία (Επιτροπή Badinter) γνωμοδότησε ότι «**η χρήση του ονόματος Μακεδονία δεν υποκρύπτει εδαφικές διεκδικήσεις**»!! Η Σύνοδος της Λισαβώνας (27/6/1992) αποδέχτηκε την απόφαση των πολιτικών αρχηγών της Ελλάδας. Όμως σε όλες τις συζητήσεις τους είτε με τους Σκοπιανούς είτε με τρίτους οι αξιωματούχοι της αποκαλούσαν και αποκαλούν «Μακεδονία» το κράτος και «Μακεδόνες» τους πολίτες του. Περιμένουν και αυτοί να εκτονωθεί η αντίδραση των Ελλήνων, για να ευθυγραμμιστούν (όπως πάντα) με τον υπερατλαντικό σύμμαχο.

Η κυβέρνηση του Α. Παπανδρέου και η Ενδιάμεση Συμφωνία

Στις εκλογές του Σεπτέμβρη 1993 ο Μητσοτάκης ηττήθηκε και ανέλαβε πρωθυπουργός ο Α. Παπανδρέου, με επισφαλή υγεία, ο οποίος το Φεβρουάριο του 1994 **αποφάσισε τον οικονομικό αποκλεισμό (εμπάργκο)** του κρατιδίου και τη διακοπή λειτουργίας του Γενικού Προξενείου της Ελλάδας στα Σκόπια, ως μέσο πίεσης για την αποδοχή των ελληνικών όρων. Το ελληνικό εμπάργκο επέφερε ζημιά 1,5 δις. δολαρίων στην οικονομία του κρατιδίου. Τα διωλιστήρια και τα χαλυβουργεία διέκοψαν τη λειτουργία τους, επειδή δεν μπορούσαν να ανεφοδιαστούν από το λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Από τότε μέχρι σήμερα όλοι, ακόμη και οι ίδιοι οι Σκοπιανοί, συμφωνούν ότι το κρατίδιο δεν μπορεί να αναπνεύσει οικονομικά χωρίς την Ελλάδα.

Όμως, όπως σε όλα τα σοβαρά ζητήματα, ο Α. Παπανδρέου άλλαξε γραμμή και μετά 1,5 χρόνο ο υπουργός του των Εξωτερικών Κ. Παπούλιας σύρθηκε στη Ν. Υόρκη, όπου το Σεπτέμβριο του 1995 υπέγραψε την «Ενδιάμεση Συμφωνία», που υποτίθεται ότι θα δημιουργούσε προϋποθέσεις άρσης του αδιεξόδου. Με τη συμφωνία αυτή οι Σκοπιανοί αντικατέστησαν στη σημαία τους τον ήλιο της Βεργίνας με άλλον παρεμφερή και έδωσαν εξηγήσεις ότι οι σχετικές διατάξεις του Συντάγματός τους δεν έχουν «αλιντρωτικό» χαρακτήρα. **Η Ελλάδα διέκοψε το εμπάργκο, δηλαδή εγκατέλειψε κάθε πίεση, χωρίς να κερδίσει τίποτα,** γιατί το μείζον θέμα του ονόματος παρέμενε πάλι σε εκκρεμότητα.

Μέχρι να βρεθεί λύση συμφωνήθηκε να χρησιμοποιείται ως προσωρινό όνομα το «ΠΓΔΜ» (Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας), με το οποίο έγινε δεκτή και στον ΟΗΕ στις 7/4/1993 (χωρίς αποδοχή της σημαίας). Όμως η συμφωνία

δεν τηρήθηκε ούτε από τους Σκοπιανούς ούτε από τους προστάτες τους. Όλοι μιλούσαν για «Μακεδονία» και «Μακεδόνες». Η συμφωνία ήταν μια καθαρή εξαπάτηση του ελληνικού λαού, αφού ο χρόνος θα λειτουργούσε σε βάρος της Ελλάδας,. Η στροφή του ΠΑΣΟΚ εκφράστηκε και με τις δηλώσεις του μετέπειτα υπουργού εξωτερικών Πάγκαλου, ο οποίος χαρακτήρισε το ζήτημα του ονόματος «χαμένη υπόθεση». Τι διαπραγμάτευση μπορούσαν πλέον να περιμένουν οι Έλληνες από αυτόν και τους ομοίους του;

Η δέσμευση στην Ενδιάμεση Συμφωνία για αναζήτηση κοινά αποδεκτού ονόματος οδήγησε σε συνομιλίες των δύο μερών στα πλαίσια του ΟΗΕ. Όμως, ύστερα από 9 χρόνια συνομιλιών δεν έγινε κανένα βήμα προόδου, γιατί δεν υπήρχε καμιά τέτοια διάθεση, τουλάχιστον από πλευράς Σκοπίων.

Οι θέσεις του Α.Σ.Κ.Ε.

1) **Η Ελλάδα δεν μπορεί να αποδεχτεί τη χρήση του ονόματος της Μακεδονίας ή κάποιου σύνθετου ονόματος, για τους λόγους που προαναφέραμε, δηλαδή πρέπει να εμμείνουμε στην απόφαση των πολιτικών αρχηγών του 1992.**

2) **Να ξεκινήσουμε εκστρατεία ενημέρωσης τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, για να καταρρίψουμε τα ιδεολογήματα των γειτόνων μας και των προστατών τους και να προβάλουμε τις ελληνικές θέσεις. [Είναι απαράδεκτο ο Ελληνας πρωθυπουργός να επισκέπτεται σήμερα σημαντικές χώρες, όπως η Ρωσία και η Αίγυπτος, και να μην προβάλλει τις ελληνικές θέσεις.]**

3) **Να μην έχουμε αυταπάτες ότι θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα εννοϊκά στα πλαίσια της Ε.Ε. ή του ΝΑΤΟ, γιατί δεν είναι φορείς απονομής δικαιοσύνης, αλλά εξυπηρέτησης συμφερόντων. Έχουμε πικρή εμπειρία από τα εθνικά ζητήματα του Αιγαίου και της Κύπρου. Βεβαίως, η συνεχής υποχωρητικότητά μας και σ' αυτό το εθνικό μας ζήτημα έχει δημιουργήσει μια δύσκολη κατάσταση. Όμως η Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ είναι οι δυσμενέστεροι χώροι, για να υπερασπίσουμε τα εθνικά μας δίκαια.**

4) **Η Ελλάδα πρέπει να θεωρήσει ότι η Ενδιάμεση Συμφωνία έπαψε να ισχύει, αφού πέρασε η 7ετία που προέβλεπε, χωρίς να υπάρξει συμφωνία για το όνομα και, κυρίως, χωρίς να τηρήσουν τα Σκόπια τη Συμφωνία στο σκέλος που αφορά στην ονομασία του κράτους τους. Επομένως, αφού περάσει και το 12μηνο που προβλέπεται, η Ελλάδα δε δεσμεύεται από καμιά συμφωνία και μπορεί με όποιο τρόπο κρίνει να υποστηρίξει τις θέσεις της.**

5) **Μετά την εκστρατεία ενημέρωσης, πρέπει να γίνει σαφές σε κάθε χώρα ότι η περιφρόνηση των ελληνικών θέσεων δεν μπορεί να μείνει χωρίς συνέπειες. Η Ελλάδα έχει πολλά όπλα, για να κάνει σεβαστή τη θέση της.**

6) **Τα παραπάνω ισχύουν κατ' αρχάς για τους γείτονές μας, οι οποίοι πρέπει έπισης να κατανοήσουν ότι η μετατροπή του κράτους τους σε προτεκτοράτο σημαίνει δυστυχία και συνεχείς ταραχές. Οι Σκοπιανοί ξέρουν ότι η Ελλάδα είναι η μόνη γειτονική τους χώρα που δε διεκδικεί τίποτα απ' αυτούς, ότι είγαι η μόνη σήγουρη σύμμαχος, που μπορεί να εγγυάται την ασφάλειά τους και να συμβάλει σημαντικά στο ξεπέρασμα της τραγικής οικονομικής τους κατάστασης.**

Δυστυχώς το σύνολο σχεδόν των πολιτικών δυνάμεων της Ελλάδας (και οπωσδήποτε όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα) δείχνει αποφασισμένο να συμφωνήσει στη χρήση του ονόματος της Μακεδονίας από τους γείτονές μας, είτε γιατί αυτό υπαγορεύουν οι Δυτικοί προστάτες, είτε γιατί θεωρούν ότι ακόμη και σήμερα πρέπει να ευθυγραμμίζονται με τις αποφάσεις της Κομιντέρν. Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού δε συναινεί ούτε πρόκειται ποτέ να συναινέσει σε τυχόν τέτοια συμφωνία και θα κρατάει το θέμα ανοιχτό, μέχρι να σταματήσει η πλαστογράφηση της ιστορίας του.